

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 548 /DPSE
DATA 24.03.2016

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
71/05.04.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*”, inițiată de domnul senator UNPR Haralambie Vochițoiu împreună cu un grup de parlamentari PSD, UNPR (Bp. 603/2015).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.55 al *Legii nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, **art. 55¹**, prin care se intenționează ca de dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, să beneficieze și persoanele care nu au fost nominalizate de fostele unități angajatoare în vederea desfășurării unor activități încadrate în grupa I și/sau grupa II de muncă, în conformitate cu legislația anterioară datei de 1 aprilie 2001, dar care au desfășurat efectiv aceste activități în astfel de locuri de muncă.

II. Observații

1. Prin reglementările legale în vigoare până la data de 01.04.2001, respectiv *Ordinul ministrului muncii și ocrotirii sociale, al ministrului sănătății și al președintelui Comisiei Naționale pentru protecția muncii nr.50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării* (abrogat de art.198 din Legea 19/2000 la data de 1 aprilie 2001) și care a constituit sediul materiei, s-au stabilit locuri de muncă, activități și categorii profesionale cu condiții deosebite care s-au încadrat în grupele I și II de muncă în vederea pensionării.

Actul normativ menționat, emis în temeiul art.2 din *Decretul-Lege nr.68/1990*¹ a constituit un act reparatoriu ce a dorit înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului, în acordarea sporurilor și încadrarea în grupe de muncă, inechități apărute ca urmare a aplicării actelor normative în vigoare până la data de 01.02.1990.

Pe cale de consecință, în baza pct.15 al Ordinului nr.50/1990, s-a dispus angajatorilor obligația ca în termen de 30 de zile de la data aprobării ordinului, să analizeze și să precizeze pe baza documentelor existente în unitate, situația încadrării personalului în grupele I și II de muncă începând cu data de 18.03.1969.

Astfel, în baza pct.15 din Ordinul nr.50/1990, al *Decretului nr.92/1976 privind carnetul de muncă*, coroborat cu *Ordinul ministrului muncii nr.136/1976 pentru aprobarea metodologiei de întocmire, completare, păstrare și evidență a carnetului de muncă*, angajatorilor le-a revenit obligația legală de a proceda la dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locurile de muncă și activitățile care s-au încadrat în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, prin înscrisuri efectuate în carnetul de muncă.

Ordinul nr.50/1990 reprezintă actul normativ cadru care a reglementat încadrarea în grupa I și/sau a II-a de muncă a locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale, obligația stabilirii persoanelor care au îndeplinit metodologia prevăzută de acest ordin pentru a beneficia de încadrare în grupă superioară de muncă, revenind conducerii unităților împreună cu sindicatele libere din unități.

¹ Decretul-Lege nr.68 din 8 februarie 1990 pentru înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului - abrogat de anx.1 din Legea 158/2004

În conformitate cu pct. 8 din Ordinul nr.50/1990 „*Perioada de timp în care o persoană are sarcina să lucreze integral sau o parte din programul de muncă în astfel de locuri se stabilește prin dispoziția conducerii unității sau prin prevederile legale care reglementează atribuțiile de serviciu ce revin fiecărei persoane în raport cu funcția îndeplinită*”.

Intenția de reglementare a făcut ca încadrarea în grupă superioară de muncă să fie efectuată de angajator, pentru fiecare persoană în parte, în contextul îndeplinirii cumulative a condițiilor privind existența condițiilor deosebite la locurile de muncă și a sarcinilor stabilite în raport cu funcția îndeplinită, după caz, iar dovedirea acestei situații trebuia operată prin înregistrările în carnetul de muncă.

Încadrarea activităților sau a locurilor de muncă în grupe superioare de muncă s-a efectuat sau trebuia să se efectueze, în momentul apariției fiecărui act normativ care reglementa aceasta, iar nominalizarea persoanelor să poată fi probată cu documente verificabile, existente în cadrul unităților angajatoare.

În conformitate cu Precizările ministrului muncii și protecției sociale și ale ministrului economiei și finanțelor nr.947/181679/1992 *privind aplicarea prevederilor Legii nr.49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale*, pct.1 lit.d) prevede: „*Pentru calcularea corectă a contribuției pentru asigurările sociale de stat, persoanele juridice și fizice care folosesc personal salariat vor lua măsuri pentru nominalizarea salariaților pe grupe de muncă*”.

Prin urmare, esențial pentru încadrarea activității unei persoane într-o anumită grupă de muncă nu este funcția deținută sau felul muncii, ci condițiile de muncă în care aceasta se desfășoară, executarea ei în condiții grele, nocive sau periculoase, aspecte ce au fost apreciate, în mod concret, la momentul încheierii acordului dintre angajator și sindicat pentru nominalizarea persoanelor ce lucrează în aceste condiții.

2. Trebuie avut în vedere faptul că adoptarea acestei propuneri legislative ar încuraja nerespectarea anumitor prevederi legale în domeniul pensiilor, respectiv, atât anterior datei de 01.04.2001 cât și în perioadele 01.04.2001-01.01.2011(perioadă în care a fost în vigoare Legea nr.19/2000) și perioadele ulterioare datei de 01.01.2011 (dată de la care a intrat în vigoare Legea nr.263/2010).

Totodată, având în vedere că multe societăți angajatoare s-au desființat, arhivele acestora fiind preluate de anumiți deținători de arhive,

ar exista riscul de a încadra necuvenit diferite activități și persoane în grupa superioară de muncă.

De asemenea, modificările propuse vor determina o scădere a vârstei medii de pensionare în sistemul public de pensii și implicit o creștere a numărului de pensionari și a deficitului bugetului asigurărilor sociale de stat, ceea ce contravine prevederilor art.138 alin.(5) din Constituția României, republicată, potrivit căroră „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

Astfel, era necesară indicarea surselor financiare din care urmează a se asigura de către stat plata sumelor generate de aplicarea soluțiilor propuse.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului